

Petőcz András

Indul a Kezdet

*Visszatér a múltba, aki visszatér?
Arcáról eltűnik a ránc?
A kidobott kádra majd felpereg
a régen lehullott zománc?*

*A hajnali fényben, mint egykoron,
lélegzet lesz és szaladás?
A kaminlyukból száll a korom,
és indiánsátor a lakás?*

*És újra kiás a csatabárd?
Céltáblában remeg a kés?
Élesbe fordul a hazárd,
túlpörög a lelkesedés...*

*És minden, minden újra itt,
és egyetlen szív és akarat...
Csak a hitvány hazug lapít,
körümmel bontjuk a falat...*

*És minden más lesz, újra szép,
a rég, a rég az arra fut...
A múltból a baj csöndben kilép,
zavartan csukja a kaput:*

*indul a Kezdet. A távoli.
Minden másképpen alakul.
Benne élet. Teljesebb.
És méltó halál – együtt lapul.*

Nem én jövök

*Visszatér-e, ki visszatér,
aki egyszer már messzire ment?
Beszélsz vele, s nem tudhatod,
hogy kint van-e még,
vagy itt van, idebent.*

*Beszélsz vele,
s a tekintete
bizonytalan és réveteg.
Merre lépdél, milyen úton?
Nem szabad ezt megkérdened.*

*Visszatér-e, aki visszatér,
vagy ezentúl örökké messze jár?
Megfonnyadt arc, igen szikár,
rémülten úgy maradt szemgolyó.
Elfutni volna jó.*

*Halálnyi csönd. Röggoppanás.
Serénykedő, dolgozó kezek.
Félrecsúszott a szemfedő,
visszatérni már nem lehet.
Ha jövök is, nem én jövök.*